

stærkere Stigning paa de andre Budgetter end paa det Budget, hvor der i Virkeligheden er konstateret Stilstand.

Men naar Ministeren vil sige, at det var manglende Interesse for Landbruget, der viste sig, er det ganske urigtigt for Socialdemokratiets Vedkommende. Jeg er selv født og opvokset paa Landet i et lille, fattigt Hjem; Flertallet af mine Partifæller her i Rigsdagen er født og opvokset paa Landet og kender fra deres Barndom Forholdene derude. Man vil vide fra tidligere Aar, at de Bevillinger, som er givet til Ophjælpning af Landbruget, Landbrugskulturen, de Bevillinger, Landbruget krævede, har Socialdemokratiet aldrig stemt imod før nu, da man under Nedskæringen fik til Behandling Dyrskuebevillingerne og andre, som vi fandt Anledning til at gaa imod, men tidligere har vi stedse stemt for Bevillingerne til Landbruget og har selvfølgelig Interesse for Landbruget, hvad der ogsaa fremgaar af den stadig stigende Tilslutning, vi Valg efter Valg faaar ude paa Landet.

Jeg har derefter en Tak til den højtærede Sundhedsminister for den velvillige Udtalelse, han fremsatte angaaende Opretelsen af en Institution til Optagelse af de blinde døvstumme. Den glædede mig. Efter denne Udtalelse forstaaer jeg, at vi kan nære Haab om at faa denne Sag løst i indeværende Vinter.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg sige, at jeg er tilbøjelig til at tro, at han har misforstaaet mine Udtalelser. Der laa i hvert Fald ikke i mine Udtalelser om det radikale Venstre noget Frieri. Jeg mente, at i Øjeblikket stod det radikale Venstre saaledes, at vi andre havde vanskeligt ved at forstaa, hvor deres Hovedsympati laa, og jeg brugte den Vending, at de talte paa Knapperne, til hvilken Side de skulde gaa. Det protesterede det ærede Medlem imod. Jeg maa da forstaa, at de vil hellere have, at vi skal sige, at de vil operere med skiftende Front, saadan maa det være. I hvert Fald har jeg faaet det Indtryk af de Udtalelser, der kom i Dag. Det er i og for sig mig ligegyldigt. Det radikale Venstre har til enhver Tid Ret til selv at bestemme sin Taktik. Det kunde aldrig falde mig ind at blande mig i dette Forhold. Jeg fremdrog bare, hvordan Samarbejdet mellem det radikale Parti og Socialdemokratiet havde været hidtil.

Endelig en lille Bemærkning til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, der kritiserede Kaffen og Serveringen paa Fredericia Banegaard. Jeg synes, at denne Kri-

tik er uberettiget. Jeg tror for Resten, at er der nogen, der er sagkyndige paa det Omraade, er det netop Tingets Medlemmer. De allerfleste har sikkert været inde i Restaurationen dér og faaet Forfriskninger. Jeg tvivler ikke om, at man i en travl Periode, naar det myldrer ind med rejsende, maaske en enkelt Gang kan faa en Kop Kaffe, som ikke er saa god, som den burde være. Men jeg ved, at man dér bestræber sig for stadig ved Indkøb af de bedste Varer at gøre det saaledes, at Publikum kan være tilfreds dermed, og jeg ved, at Værten har paalagt Betjeningen, hver Gang der kommer Klage over en eller anden Vare, straks at meddele ham det, og jeg synes, det vilde være rimeligere end at staa op her og angribe en Mand for hans Varer, at man prøvede ved Henvendelse til Værten at opnaa en Forbedring, naar man havde konstateret, at Varen ikke var tilfredsstillende. I hvert Fald ved jeg bestemt, at Værten anstrenger sig af yderste Evne. Jeg har adskillige Gange været inde for at nyde Forfriskninger dér og har det Indtryk, at i Virkeligheden er der ikke Grund til Klage til Trods for, at det mange Gange er yderst vanskeligt under den tidt lidt raske Indrykning, hvor Varerne skal serveres pr. omgaaende, hvorved der naturligvis kan indtræffe et og andet, som ikke er, som det skal være. Det forekommer mig mønsterværdigt, naar Hensyn tages til de vanskelige Forhold, hvorunder der virkes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at jeg har ikke paa nogen Maade opfattet hans Udtalelse som et Frieri til det radikale Venstre, ikke paa nogen Maade. Tværtimod, jeg vil sige, at jeg har paaskønnet, at det syntes, som om hans Tale gav Udtryk for, at vort Partis frie Stilling paa enhver Maade var rigtig. Men jeg maa protestere imod det ærede Medlems Udtalelse om, at det radikale Venstre stod og talte paa Knapperne i Spørgsmaalet om, hvor vi skulde gaa hen. Og naar det ærede Medlem nu siger, at han vil rette det til, at det synes at være vanskeligt at se, hvor vor Hovedsympati ligger, skal jeg dertil sige, at jeg begriber ikke, at det kan være vanskeligt for det ærede Medlem; for mig bekendt har det ærede Medlem aldrig haft vanskeligt ved at faa at vide